

Tematica deliranta depresiva

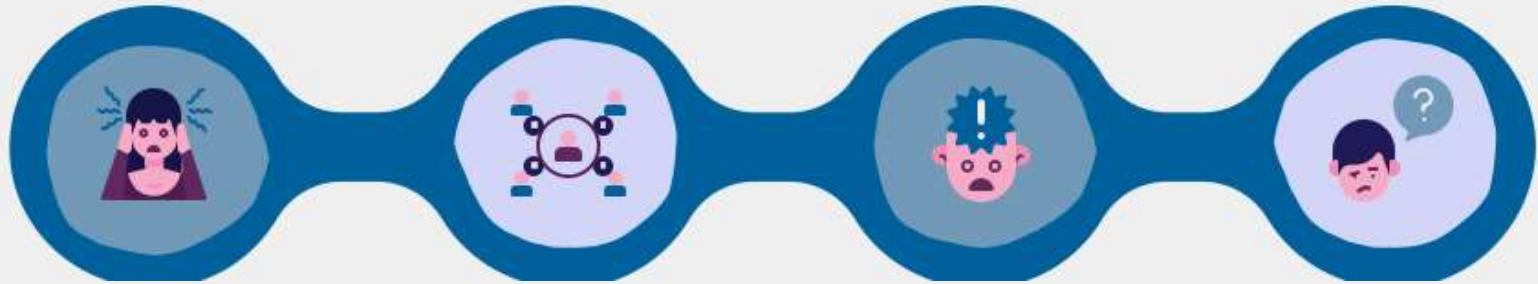
Dr. Kalinovic Raluka

Delirul

O convingere puternica intr-o idee falsa, care **nu poate fi modificata** prin argumente logice si faptice.

Credinta falsa **nu este explicata** de mediul cultural sau religios al persoanei sau de nivelul sau de inteligenta.

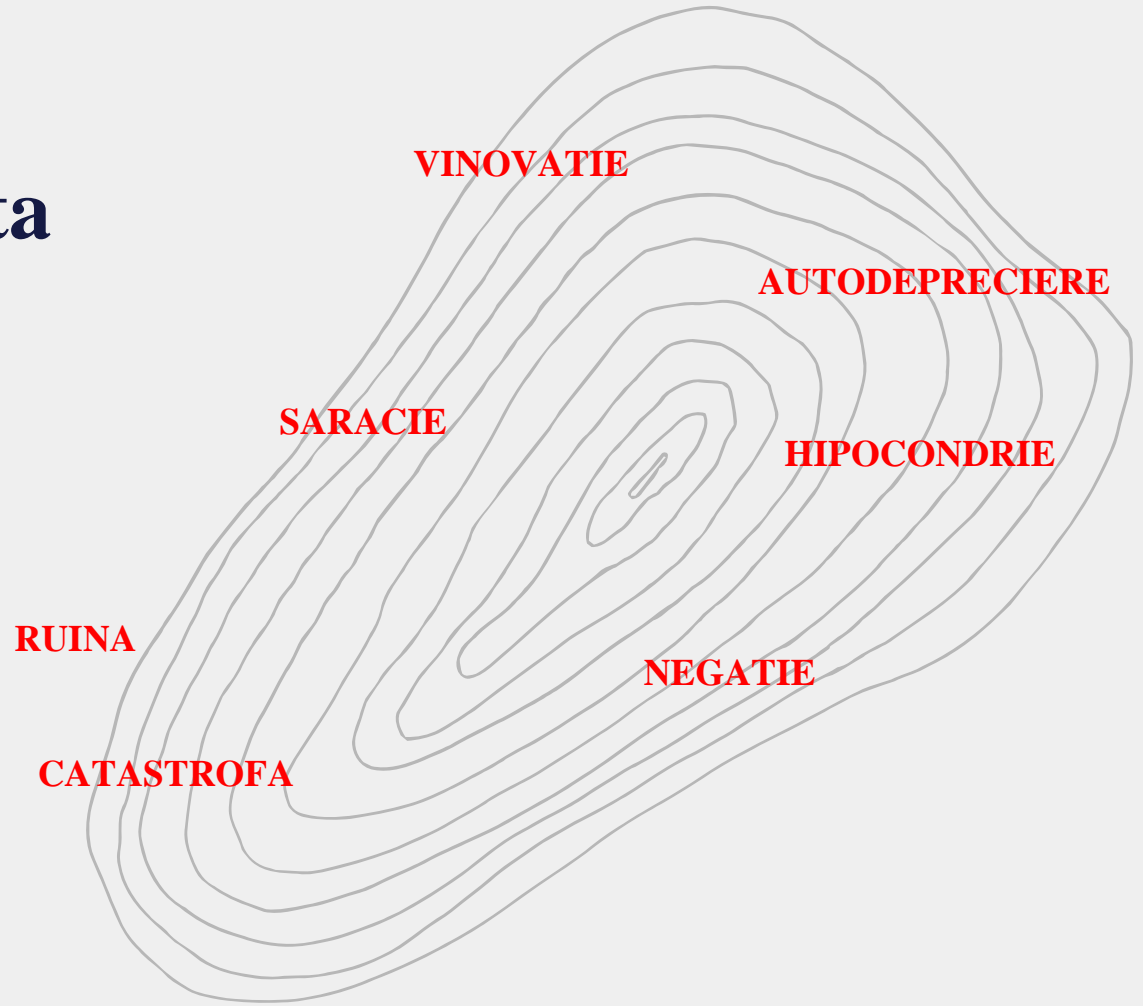
Delirul

- Delirul a atras un interes imens în domeniul psihiatriei și a fost privit ca o trasatura de baza, distinctiva a bolilor mintale.
- De-a lungul secolelor, el a fost interpretat în diverse moduri și i s-au dat semnificații diferite.
- Unele teme delirante au fost considerate patognomonice pentru anumite afecțiuni, cum ar fi delirul de a fi urmarit, controlat, de retragere, inserare și difuzare a gandurilor pentru schizofrenie, delirul de vinovatie și delirul hipohondriac în depresie.
- O examinare atenta a conținutului delirant și a relației acestora cu tulburarea de baza a fost, de asemenea, considerata importanta pentru diagnosticul diferential.

Delirul

- Experiența delirantă este văzută ca fiind strans legată de experiența psihopatologică generală, cu care împărtășește structurile de baza, cum ar **fi relația cu sinele, dimensiunea intersubiectivă, aspectele spațiale și temporale și natura conținutului său** .
- Cu alte cuvinte, caracteristicile delirului și entitățile de diagnostic nu pot fi separate fără a pierde conexiunile semnificative.
- De exemplu, perspectiva fenomenologică face o distincție clară între delirurile schizofrenice și melancolice.
- Pe de o parte, natura bizară a primei este considerată a fi expresia unei fragmentări profunde a experienței de sine, pe de altă parte, în a doua se crede că acestea provin din experiența mortală a inovației depresive, chiar și atunci când atinge nivelul unei rușeri psihotice temporare de realitate.

Tematica deliranta depresiva

Delirul in depresie si manie

- Problematika tulburarilor de personalitate se coreleaza cu delirul senzitiv relational si cu cel de persecutie, deoarece tematica acestora se plaseaza la nivelul relatiilor interpersonale, asa cum se desfasoara acestea în contextul vietii sociale curente.
- **Trairea depresiva si maniacala** își are centrul de greutate în **perturbarea dispozitiei afective**, care implica în primul rand **protosinele si sinele nuclear situational**, doar secundar **sinele metareprezentational evaluativ si instanța persoanei prin care subiectul se raporteaza efectiv la celalalt, la ceilalti**.
- In tulburarile dispozitiei afective , delirul are o tematică **congruentă** – are în vedere **structura ierarhizata a sinelui**.
- **Relationarea cu altii e în plan secund.**

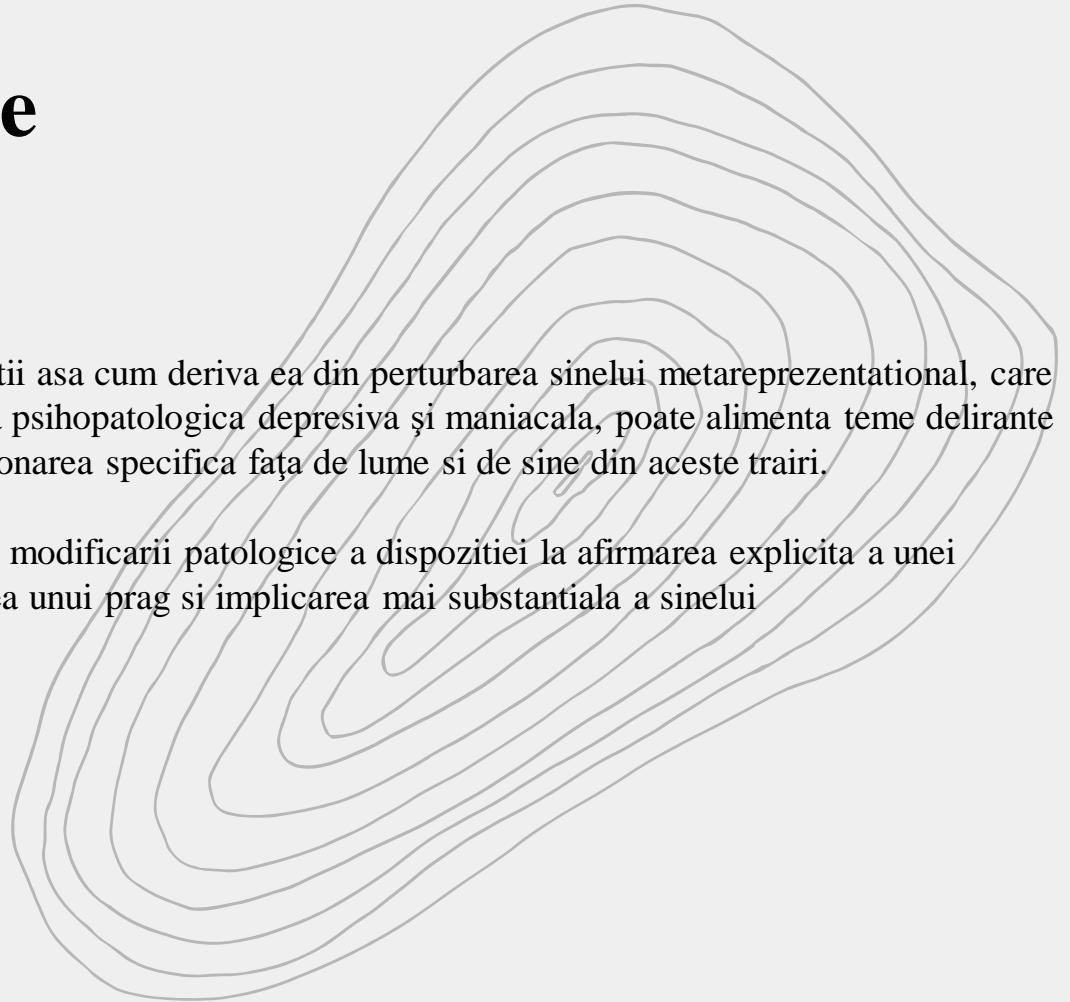
Delirul in depresie

- Depresivul iese din situationalizare, nu participa la ceea ce e prezent, se repliaza pe **trecut**.
- Depresivul se resimte și se evaluează ca **anergic, incapabil, vinovat, fara viitor**.
- Dar pentru el, ceilalti nu mai conteaza ca persoane de relationare. Ei au rost, doar, eventual, pentru a-l **condamna pe merit**.

Delirul in depresie

- Raportarea subiectului la sine și la alții așa cum deriva ea din perturbarea sinelui metareprezentational, care este și el implicat, secundar, în starea psihopatologica depresiva și maniacala, poate alimenta teme delirante „**congruente**“, care derivă din poziționarea specifică față de lume și de sine din aceste trăiri.
- Trecerea de la opinia consubstanțială modificării patologice a dispoziției la afirmarea explicită a unei tematici delirante presupune depășirea unui prag și implicarea mai substanțială a sinelui metareprezentational.

Delirul de vinovatie

Persoana se simte vinovata într-o masura în care poate sa nu fie reala.

Persoana poate crede ca el sau ea este responsabila pentru un mare dezastru cu care nu poate exista nicio legatura posibila.

Ei cred adesea ca au comis un pacat „de neiertat” și merita sa fie pedepsiti pentru totdeauna.

Delirul centrat în jurul vinovăției este adesea însoțit de stima de sine scăzuta, depresie si uneori ganduri de sinucidere.

“sunt cel mai vinovat om din lume... merit sa fii condamnat pe viata, inschis, torturat, vinovat de criza mondiala....”

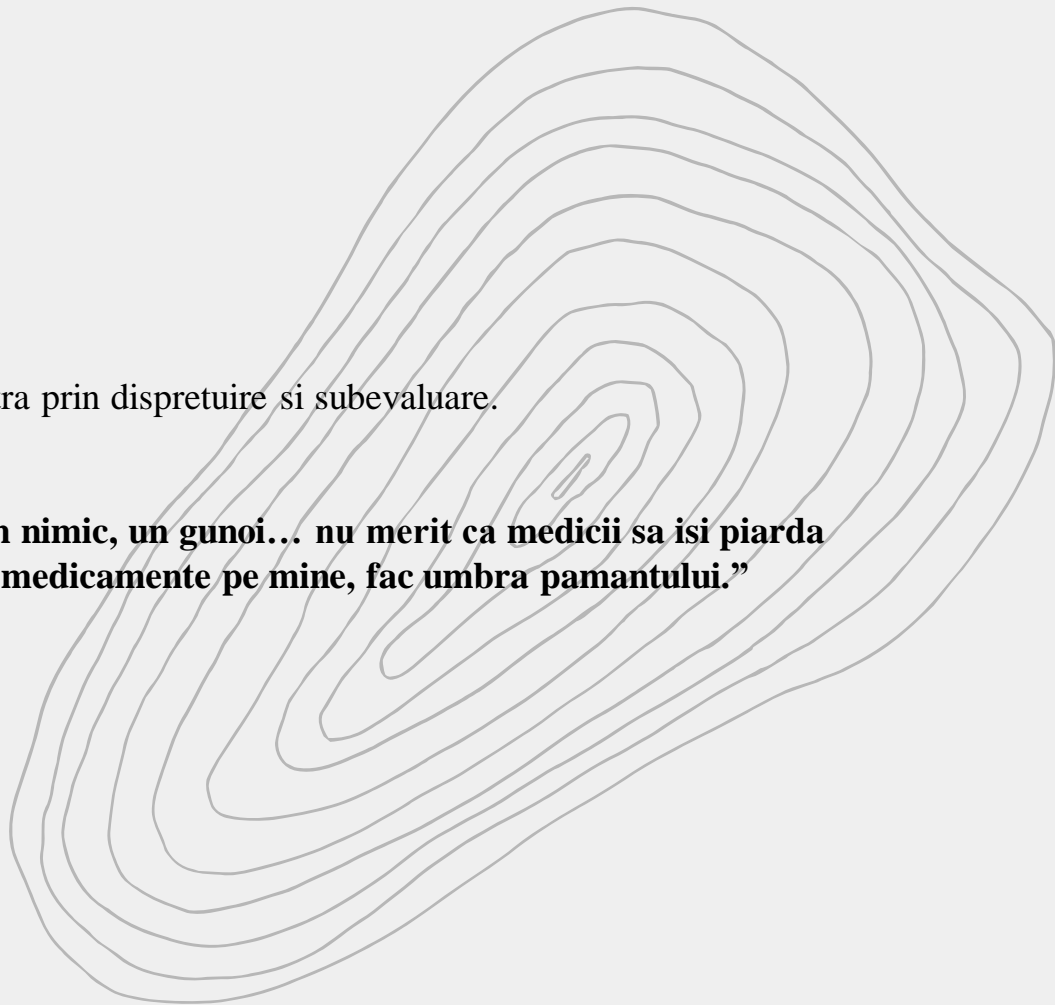
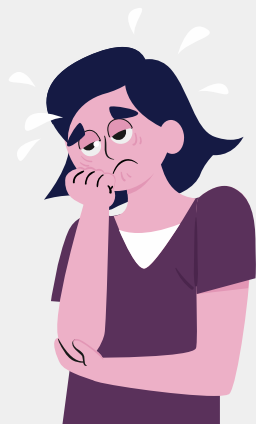
“sunt vinovat ca in copilarie am mintit-o pe mama...”

Delirul de autodeprecieri

Autodeprecierea este actul de a te muștra prin disprețuire și subevaluare.

“sunt lipsit de orice valoare, sunt un nimic, un gunoi... nu merit ca medicii să își piarda timpul cu mine, să se cheltuiască medicamente pe mine, fac umbra pământului.”

Delirul de saracie, ruina, catastrofa

“totul va fi rau, tot mai rau,... nu vom avea ce sa mancam, cu ce sa ne imbracam si sa ne incalzim, ... vin vremuri cumplite, oamenii vor trai suferinte ingrozitoare...”

“cei pe care ii iubesc vor suferi ingrozitor dar nu isi dau seama, nu ii pot lasa prada suferintelor” (*argument pentru care isi omoara copii, familia si se sinucide*).

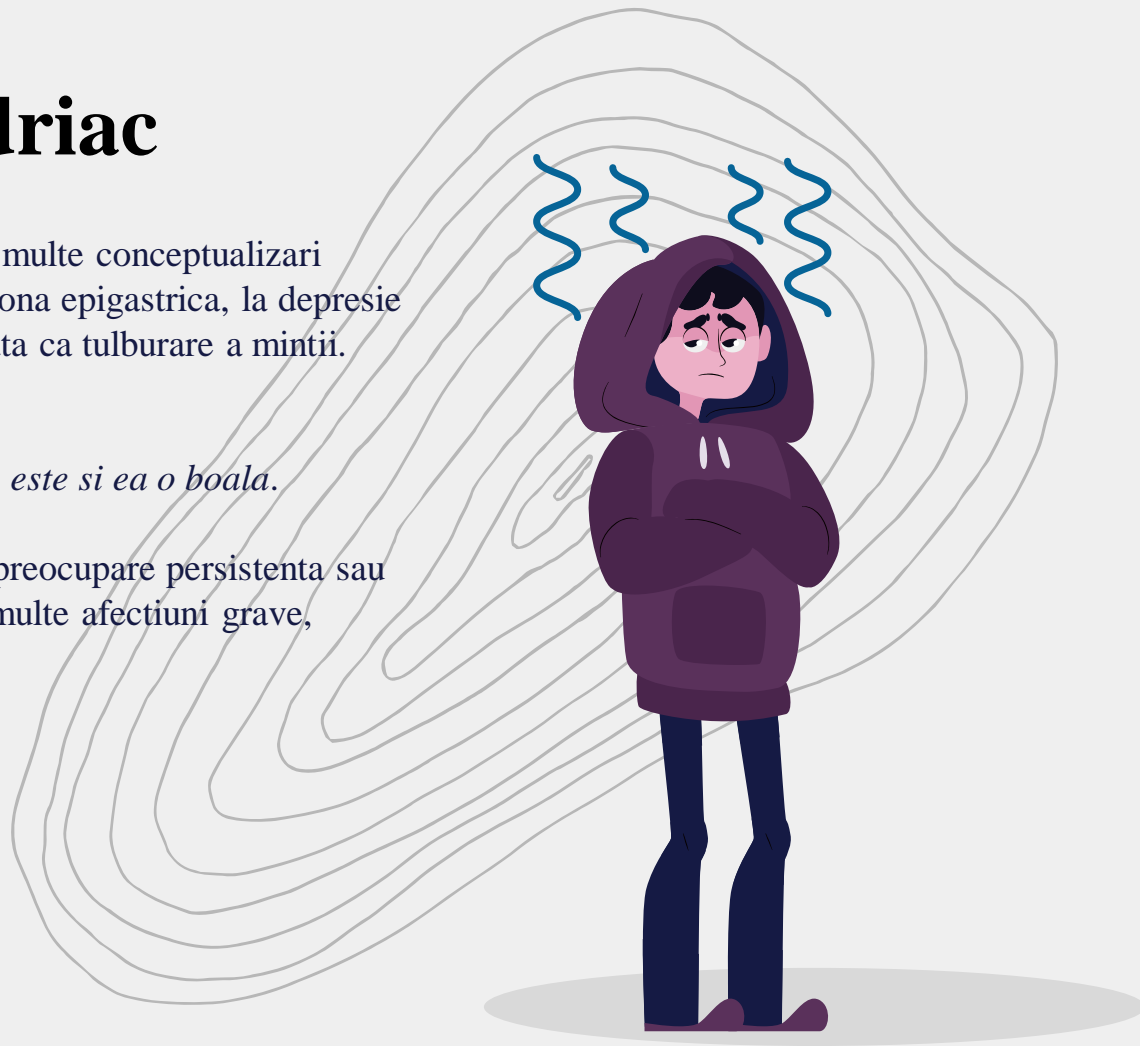

Delirul hipocondriac

De-a lungul timpului hipocondria a suferit mai multe conceptualizari psihologice, de la boala fizica cu simptome in zona epigastrica, la depresie mascata si mai apoi in secolul IX a fost incadrata ca tulburare a mintii.

Platon spunea *ca grija excesiva pentru sanatate este si ea o boala.*

Delirul hipocondriac se caracterizeaza printr-o preocupare persistenta sau frica asupra posibilitatii de a avea una sau mai multe afectiuni grave, amenintatoare de viata.

Hipocondrie

Aceasta preocupare este însoțită de o interpretare catastrofică a semnelor fizice, incluzând senzațiile normale ale corpului, și se manifestă sub forma comportamentelor repetitive și excesive sau a comportamentelor maladaptative de evitare în legătură cu starea de sănătate.

Preocuparea sau frica nu privesc îngrijorări rezonabile în legătură cu un anumit context și persistă în ciuda unei evaluări medicale corecte și a reasigurărilor.

“sufăr de o boală incurabilă, care mă va chină ani de zile”
“sunt bolnav de EBOLA și voi contamina întreaga planetă”

Sindromul COTARD

Într-una dintre primele descrieri ale psihopatologiei din 1880, Cotard a descris un caz de „**delire hypochondriaque**” la o femeie de varsta mijlocie care a negat existenaa creierului, nervilor, toracelui sau organelor si s-a considerat a fi facuta din piele și oase.

Ea a negat și existența zeului si a diavolului.

Cativa ani mai tarziu, Cotard, a introdus termenul „Delire des negation” pentru pacientii care au o atitudine de negare a existentei sinelui sau a lumii.

Într-o revizuire a literaturii s-a constatat ca **depresia este cel mai frecvent diagnostic observat la pacientii care prezentau sindromul Cotard.**

În ceea ce privește fenomenologia, delirul nihilist cu privire la corp și existența sunt cele mai frecvente.

Alte descrieri includ negația mintii, creierul, intelectul, negarea sarcinii, negarea cosmosului sau a lumii

Sindromul COTARD

Delir de **negare a functionarii organelor interne** (“nu mai am stomac, nu imi mai bate inima”), segmente ale corpului, **negarea existentei corporale**, (“nu mai exist, exist in eternitate”), **condamnarea de a trai in suferinta in eternitate**.

Una dintre consecințele sindromului Cotard este înfometarea din cauza negației existenței sinelui.

COTARD SYNDROME

Va
multumesc!